

Toespraak bij het 50-jarig jubileumfeest van VTV West Beverkoog

Historie

Toen hare majesteit koningin Juliana in 1974 de statuten goedkeurde van de volkstuinvereniging West Beverkoog, hadden de grondleggers van onze vereniging, de heren Rood en van Hornick er al heel wat werk opzitten. Gestart in oktober 1972 op een stuk land aan de Achterweg hier in Sint Pancras, kochten zij in 1974 een aantal percelen land, die werden omgeploegd en geschikt gemaakt voor volkstuinen.

De eerste percelen lagen aan de spoorlootzijde, later gevolgd door het stuk in westelijke richting dat haaks op het eerste stuk staat. Ze regelden hypotheek en de borgstelling door de gemeente. De eerste huurders heetten nog pachters en betaalden een huurprijs van 80 cent per vierkante meter. Afgezet tegen de huidige huurprijs van 65 eurocent zou je kunnen zeggen, dat dankzij een gezond financieel beleid de huidige huurprijs zeer acceptabel is.

De vereniging is vrij van hypothecaire lasten en heeft de grond in eigendom. Dit in tegenstelling tot de ons omringende tuinverenigingen, die hun complex meestal huren van de gemeente. Voordeel van dit eigendom bleek, toen de gemeente de bouw van woningen, de verplaatsing van sportvelden en verplaatsing van de volkstuinen wilde combineren. De vereniging zou verplaatst worden naar de westkant van het dorp. Onze vereniging werkte daar niet aan mee en daarom zitten we nu nog steeds hier op een mooie plek, op goed bewerkbare grond en tegen een huurprijs die onder het niveau ligt van 1974.

Leden van het eerste uur kijken met enige weemoed terug op die eerste periode, waarin veel saamhorigheid was, een hechte club leden met de kantine als centrale plek. Een periode van opbouw: bomensingels werden geplant, terrassen aangelegd, schuren werden gebouwd, de kantine kreeg zijn vorm en werd door een groep stevige rokers ingewijd. Het zou kunnen zijn, dat de bruine binnenkant van de kantine rookaanslag is.

Het heden

In het algemeen laten ontwikkelingen bij andere verenigingen (sport, hobby, koren etc.) zien hoe moeilijk het is om een club draaiende te houden. Er zijn clubs, die bij gebrek aan vrijwilligers omvallen. We prijzen ons gelukkig, dat we een aantal zeer actieve leden hebben, die zich inspannen op het gebied van de

stroomvoorziening, de kantine, de winkel, het onderhoud van de website, Facebook en Konkelboek, onderhoud van het complex en toezicht daarop en de opvang van nieuwe leden. Daarnaast zijn er leden waarop altijd in geval van nood een beroep kan worden gedaan.

Een vereniging bestaat bij de gratie van haar leden en hun inspanning voor de club. Zelf ben ik lang min of meer slapend lid geweest, d.w.z. voldaan aan de verplichte zaterdagdienst, af en toe ALV bijgewoond, de tuin redelijk bijgehouden. Maar ik ben destijds ook door de toenmalige voorzitter Cees van der Stelt, aangesproken op achterstallig onderhoud. Ik heb er dus alle begrip voor, dat niet iedereen zich in even grote mate inzet, bijvoorbeeld in een fase waarin er sprake is drukte in gezin, drukke werkkring en andere verplichtingen die je in je werkzame leven kunt tegenkomen.

Dat is geen pleidooi om het op dezelfde manier te doen: het is eerder een oproep om als vrijwilliger te melden. We kunnen de inzet heel goed gebruiken van de jongere garde.

Veranderingen

In het verleden was tuinieren mannenwerk (vrouwen verwerkten de oogst). Er is nu een flinke aanwas van een jongere generatie leden en ook van vrouwelijke leden. Daar mogen we blij mee zijn. Er is wel verloop onder de nieuwkomers, zeker als er sprake is van gezinnen met jonge kinderen. Mogelijk ook omdat nieuwe leden de tijd, die het tuinieren vergt, onderschatten en dan teleurgesteld afhaken.

Naast de veranderde samenstelling van het ledenbestand, is, in vergelijking met het verleden ook iets anders veranderd in het aantal plaagdieren: een zwerm kauwen en groene parkieten heeft het op onze oogst voorzien, en plagen als witte vlieg, de veenmol en allerlei schimmels komen voor in een mate, die niet eerder werd gezien. Werken zonder netten en vliesdoek als beschermende maatregelen is bijna niet te doen. Ook de groei van onkruiden als heermoes en bepaalde grassoorten valt op.

Oudere leden roemen de kwaliteit van de grond en de vruchtbaarheid in de beginfase. Die lijken te zijn afgenomen. Kenners geven echter aan, dat op de volkstuin de bemesting ondermaats is: Er worden veel verschillende gewassen op een kleine ruimte geteeld, er wordt veel van de grond geëist, maar de bemesting blijft daarbij vaak achter. Er is een mooie rol weggelegd voor voorlichting vanuit de tuinwinkel.

Er is ook een verandering in de manier waarop getuind wordt: Biologisch tuinieren, bemesten en biologisch bestrijden van ongewenste insecten is een trend die aan populariteit wint. Het bestuur juicht dat toe en de tuinwinkel gaat in die trend mee met het assortiment.

Veranderingen zien we ook in het klimaat met de zware periodieke regenval en de langdurige droge periodes. Afvoeren van overtollig water geeft problemen, waar de vereniging d.m.v. paddepoelen iets aan tracht te doen, maar ook het tekort aan water doet een aanslag op de productie. In het grijze verleden verwijderde een tuinlid in zijn kas een laag van 50 cm grond, zodat hij altijd dicht bij het grondwater zou kunnen telen en nooit meer last van droogte zou hebben. Dat leidde in die tijd al tot een badkuip met kikkers en dat zou in het huidige klimaat helemaal een slechte actie zijn.

De toekomst

Samengevat: er zijn duidelijke veranderingen geweest in de afgelopen 50 jaar, maar de toekomst van de vereniging ziet er rooskleurig uit. Het tij zit de vereniging mee. De belangstelling voor volkstuinieren is groot. De vereniging is financieel gezond. Er is voldoende aanwas van nieuwe leden, een wachtlijst van meer dan 20 personen. Dat is wel eens anders geweest in tijden, dat er veel leegstand was. Ik spreek de wens uit dat onze vereniging en haar gebruikers de komende jaren zich zullen handhaven in goede gezondheid en wens u allen een prettig avond op dit jubileumfeest van de Volkstuinvereniging West Beverkoog.

Jan Valkering, secretaris